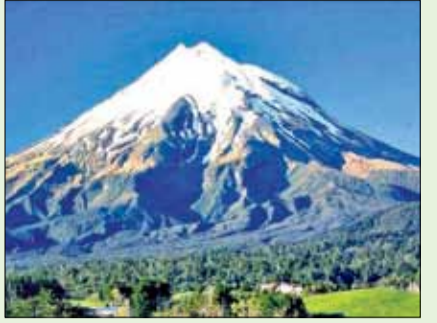

قاب سبز

دماوند وقتی نیست. ارتفاع پلاک وقتی دماوند بیش از ۴۰۰۰ متر است در پی انتشار اخباری مبنی بر وقف بخشی از کوه دماوند، مدیر کل دفتر حقوقی سازمان حفاظت محیط زیست گفت: «محدوده‌ای که در حال حاضر مورد اختلاف سازمان اوقاف و سازمان جنگل‌هاست، ارتفاعی بیش از ۴۰۰۰ متر دارد و تاکنون هیچ مرجعی نتوانسته برای این منطقه سند مالکیت بگیرد. برشی از کوه دماوند که به نام سازمان اوقاف ثبت شد، یک یازدهم کل کوه بود. این بخش از دامنه آغاز می‌شد و تا قله ادامه داشت آیا می‌دانستید، دماوند اثر طبیعی ملی است و بالاترین ارزش حفاظتی را داراست و قانون اجازه واگذاری و بهره‌برداری و اجاره و... را نداده است.

صنعت بازیافت کشور در دست دلالت است. رئیس اداره محیط زیست آسانی استان تهران ضمن ابراز تأسف نسبت به وضعیت صنعت بازیافت کشور گفت: «واقعیت این است که در حال حاضر صنعت بازیافت کشور در دست عده‌ای دلال است که اجازه نمی‌دهند اقدامات مناسبی در زمینه بازیافت پسماند صورت گیرد چرا که به نظر می‌رسد سود عده‌ای در این بی نظمی است.»

واکنش‌ها به واگذاری بخشی از جنگل هیرکانی به یک شخص ادامه دارد. انجمن علمی طبیعت گردی ایران درباره واگذاری ۵۶۰۰ هکتار از جنگل‌های شمال به یک شخص هشدار داد.

روقت دوچرخه‌سازی و دوچرخه‌سواری با کرونا. حصر وسایل ورزشی در سالن‌های بدنسازی، ترس شهروندان از حمل و نقل عمومی و قرنطینه خانواده‌ها در منزل در طول همه‌گیری کرونا باعث افزایش تقاضا و جهش در فروش دوچرخه شده، رونقی که طی دهه‌ها دیده نشده است.

شرکت اپل گفته که همراه با شرکت‌های تأمین‌کننده مواد مورد نیاز خود برنامه‌ای را به اجرا می‌گذارد که هدف آن به صفر رساندن تولید کربن تا سال ۲۰۳۰ میلادی است. به گفته این شرکت، به این ترتیب تأثیر تولید محصولات اپل بر محیط زیست «صفر خواهد بود». براساس این برنامه، در نظر است تا ۱۰ سال دیگر تمامی محصولات این شرکت کاملاً از اقلام بازیافت شده و قابل بازیافت ساخته شود. پیش از شرکت مایکروسافت هم تعهد مشابهی کرده بود. شرکت آمازون هم متعهد شده تا سال ۲۰۴۰ میلادی تولید کربن خود را به صفر برساند که به معنی استفاده از وسایل نقلیه پاکیزه است. شرکت گوگل نیز تعهد مشابهی را از طرف خود و شرکت‌های تأمین‌کننده مواد مورد نیاز اعلام کرده است.

یادداشت سبز

شاید فکر کنیم آلودگی‌های کوچکی که هر کس مسوول ایجاد آن است، مانند کیسه‌های پلاستیکی، ظرف‌های یکبار مصرف، ظرف‌های پلاستیکی و انواع و اقسام پلاستیک‌هایی که تقریباً بلافاصله بعد از مصرف روزانه ما در محیط رها می‌شوند، نقش زیادی در آلودگی‌های پلاستیکی ندارند اما آمارها خلاف این را نشان می‌دهند.

نیمی از پلاستیکی که سالانه مصرف می‌کنیم، چه به صورت کیسه‌های پلاستیکی که خریده‌ایمان را در آنها می‌گذاریم یا بسته‌بندی‌ها یکبار مصرف هستند. طول عمر متوسط این نوع پلاستیک‌ها ۱۲ تا ۱۵ دقیقه است اما برای تجزیه به آنها ۴۰۰ تا هزار سال زمان لازم است. اولین پلاستیکی که بشر تولید و مصرف کرده، هنوز تجزیه نشده است.

ما مصرف‌کنندگان می‌توانیم با تغییر در الگوی مصرف پلاستیک‌ها، بر روند تولید آنها تأثیر بگذاریم. پس بیایید از این قدرت برای خیر محیط زیست و اقیانوس‌ها استفاده کنیم.

با کمی صرف وقت و حوصله می‌توانیم از طبیعت محافظت کنیم. شاید برخی اقدامات به نظر جزئی بیاید اما وقتی همه برای آن کمک کنند، تأثیری انکارناپذیر بر طبیعت می‌گذارند. این راه‌ها برای شروع است:

۱. از مسواکی با موهای طبیعی گیاه مامو استفاده کنید.
۲. از ظروف تفلون استفاده نکنید. تفلون این ظرف‌ها تبدیل به میکروپلاستیک‌ها، پلاستیک‌های خیلی ریز با اندازه‌های کمتر از ۵ میلی‌متر، می‌شوند. شما این پلاستیک‌ها را می‌خورید و همچنین این پلاستیک‌ها وارد شبکه آب شهری می‌شوند و در نهایت سر از اقیانوس‌ها درمی‌آورند. ماهی‌ها این پلاستیک‌ها را می‌بلعند و دوباره وارد بدن ما می‌شوند و این چرخه همچنان ادامه دارد.
۳. از تیغ‌های ریش تراشی دسته پلاستیک استفاده نکنید.
۴. از محصولات مو استفاده کنید که در آنها عناصر پلاستیکی مانند سیلیکون و عناصر نفتی به کار نرفته. شامپوهای طبیعی را امتحان کنید و به فرموهای خود روغن‌های طبیعی بزنید. ۸۰ درصد از کل محصولات صنعتی و فاضلاب‌های شهری بدون آنکه استفاده شده باشند، به رودخانه‌های می‌ریزند.
۵. سعی کنید میکروپلاستیک‌ها را از محصولات مراقبت پوستی روزانه خود کنار بگذارید. بعضی محصولات مناسب برای پوست حاوی نمک دریا یا برخی لایه‌بردارهای طبیعی مانند مغز خردشده زردآلو یا پوست نارگیل هستند که به محیط زیست هم آسیب نمی‌رسانند.
۶. به جای استفاده از محصولات کتانی یکبار مصرف برای پاک کردن صورت یا آرایش خود، از لیف‌های کتانی یا کتفی استفاده کنید چون حین تجزیه پنبه‌های نخی، عناصر شیمیایی آنها وارد محیط زیست می‌شوند و به حیات وحش آسیب می‌رسانند.
۷. اگر آخر هفته‌ها به ماهیگیری می‌روید، قلاب و نخ و هر آنچه با خود همراه می‌برید را در دریا رها

پلاستیک آب و خاک را آلوده کرده

برنامه توسعه سازمان ملل متحد نسبت به خطرات مصرف پلاستیک‌های بازیافت‌نشده هشدار داده

۱۱. برای آنکه قهوه یا چای صبحانه را گرم نگه دارید از لیوان‌هایی استفاده کنید که یکبار مصرف نباشند.

۱۲. همیشه چند ساک خرید در خانه یا محل کار یا خودروی خود داشته باشید که با خود به خرید بپردازید. حتی برای میوه و سبزیجاتی هم که می‌خرید، می‌توانید از خانه کیسه‌های دائمی ببرید.

۱۳. غذای خود را در ظروفی بگذارید که تا حد امکان پلاستیکی نباشند.

۱۴. سعی کنید تا حد امکان از پارچه‌ها و لباس‌های ساخته‌شده از الیاف طبیعی استفاده کنید.

الیاف مصنوعی لباس‌ها، ذرات میکروپلاستیکی را در هوا پراکنده می‌کنند که سر نخ‌شان در نهایت به ریه‌های ما یا اقیانوس‌ها می‌رسد. هر فرش یا زیرانداز مصنوعی هم می‌تواند همین نقش را ایفا کند.

۱۵. برای شستن ظرف‌ها از اسفنج‌ها و محصولات شوینده دوستدار محیط زیست استفاده کنید تا به رودخانه‌ها، تپه‌های مرجانی و اقیانوس‌ها آسیب نرسد.

۱۶. تا حد امکان، از بسته‌بندی‌های پلاستیکی استفاده نکنید. از پلاستیک‌ها پانچ‌بار استفاده کنید و تا جایی که ممکن است از طریق جایگزین کردن محصولاتی مانند ساک‌های پارچه‌ای و ظرف‌های شیشه‌ای، مصرف پلاستیک خود را کاهش دهید. حتی پلاستیک‌های قابل تجزیه در طبیعت به طور کامل تجزیه نمی‌شوند. از ۱۴ درصد پلاستیکی که در سراسر جهان بازیافت می‌شود، فقط ۱ درصد بعد از طی کردن روندی طولانی و گران‌قیمت برای استفاده دوباره باقی می‌ماند.

۱۷. ریخت‌وپاش نکنید: تقریباً یک سوم از پلاستیک‌هایی که در جهان استفاده می‌شوند را مردم در خیابان‌ها و محیط‌های طبیعی رها می‌کنند. این پلاستیک‌ها در خیابان‌ها یا طبیعت انباشته می‌شوند، به سیستم فاضلاب شهری وارد می‌شوند و در نهایت راه خود را به رودخانه‌ها و اقیانوس‌ها باز می‌کنند.

۱۸. ن‌های نوشابه که شاید هرگز به آنها به عنوان آلاینده فکر نکرده‌اید، برای آبیان

نیمی از پلاستیکی که سالانه مصرف می‌کنیم، چه به صورت کیسه‌های پلاستیکی که خریده‌ایمان را در آنها می‌گذاریم یا بسته‌بندی‌ها یکبار مصرف هستند. طول عمر متوسط این نوع پلاستیک‌ها ۱۲ تا ۱۵ دقیقه است اما برای تجزیه به آنها ۴۰۰ تا هزار سال زمان لازم است. اولین پلاستیکی که بشر تولید و مصرف کرده، هنوز تجزیه نشده است

نکنید. شبکه‌ها و قلاب‌های نادیدنی که از نخ‌های نایلونی درست شده‌اند، تا ۱۰۰۰ سال بعد از آنکه در دریاها رها شده‌اند می‌توانند جان آبیان دریایی بزرگ و کوچک از وال‌های چند تنی تا انواع ماهی و پرندگان را بگیرند. برای آنکه خطر این نوع پسماندها را درک کنید، همین بس که ۴۶ درصد از پسماندهای حوزه پسماندهای غربت پاسیفیک، یک محل انباشت پسماند به اندازه تگزاس، تنها از شبکه‌های نادیدنی نایلونی تشکیل شده است. این توده غول‌آسا در چرخه‌ای که به طرف اقیانوس‌ها می‌رود، در چرخه است و گردابی از پسماندها را در نزدیکی محل زندگی آبیان دریایی ایجاد می‌کند.

۱۹. از خیر استفاده از بادکنک در مهمانی‌ها بگذرید. این محصولات وقتی بعد از سفر طولانی خود به اقیانوس‌ها می‌رسند، توسط آبیان دریایی بلعیده می‌شوند و می‌توانند راه گلولی آنها را بگیرند و آنها را خفه کنند.

۲۰. به پولک‌ها و زورق‌ها نه بگویید. ماهی‌ها این میکروپلاستیک‌ها را به جای غذا اشتباه می‌گیرند.

۲۱. همیشه یک بطری آب همراه داشته باشد اما دقت کنید بطری شما از آن یک میلیون بطری نباشد که در هر دقیقه روانه محیط طبیعی زمین می‌شود. به عبارت دیگر بطری همراه داشته باشد که همیشه بتوان آن را دوباره استفاده کرد.

خطرناکند تا جایی که امروزه برخی غول‌های رستوران‌های زنجیره‌ای نی را از مجموعه ظروف خود حذف کرده‌اند.

چطور باید دست به کار شد؟
کاهش آلودگی‌های حاصل از مصرف پلاستیک نیازمند اقدام جدی دولت‌ها و صاحبان کسب و کار است اما نقش افراد را هم در نگهداری از محیط زیست نمی‌توان نادیده گرفت. برای این کار همگی باید رفتار متمدانانه و مدنی و رویکرد علمی را در پیش بگیریم. امروزه، حرکت‌های مردمی برای حفظ محیط زیست اهمیت زیادی پیدا کرده. اما چطور باید برای یک اقدام عملی برای حفظ محیط زیست اطرافمان برنامه‌ریزی کرد؟ بدون در نظر گرفتن تفاوت‌های افراد، بهتر است هدفی را در نزدیکی خودمان مشخص کنیم که همه بر سر آن توافق دارند مانند تمیز کردن یک پارک یا محیط طبیعی نزدیک شهرمان مانند کوهستانی که محل تردد روزهای آخر هفته است. برای این کار:

درباره امکانات مردم اطراف خود فکر و یک اولویت را مشخص کنید. پس از آن براساس بودجه، اقدامات، شیوه زندگی و عادات روزانه افراد می‌شود رفتار آنها را باید تعریف کرد. مثلاً اینکه قرار برای تمیز کردن یک محوطه با چه برنامه و امکاناتی، با چه تعداد افراد و در چه روز و ساعتی بهتر است. پس از آن درباره راه‌حل‌های مشکل زیست‌محیطی اطراف خود با مردم صحبت کنید. با تشریح کامل مشکل با افرادی که قرار است وارد عمل شوند مثلاً افراد اجتماع پیرامون تان، همکاران در محل کار یا مسوولان دولتی به توافق برسید. حتماً در این تعامل دیگران هم نظراتی دارند که طرح را بهتر می‌کند. مجموعه برنامه‌ای را با کمک دیگران تدوین کنید که برای مسوولان محلی و صاحبان کسب و کار و مردم، کوتاه‌مدت و قابل فهم و بدون شاخ و برگ اضافی و قابل پیاده شدن باشد با بودجه‌ای معقول و اهداف واقع‌بینانه.

در برنامه‌ای که تدوین می‌کنید، بخشی را به عنوان منابع پیشنهادی در نظر بگیرید. این منابع پیشنهادی می‌تواند تعداد افراد یا مراحل جذب داوطلبان و امکاناتی باشد که از طریق دریافت بودجه یا کمک‌های مردمی در اختیار آن طرح قرار می‌گیرد.

برای برنامه‌ریزی، همیشه یک بازه زمانی واقع‌بینانه و ممکن را در نظر بگیرید و خلاصه کوتاهی از موفقیت‌های اقدامات انجام‌شده را به دیگران ارائه کنید. قدم‌های کوچک و ملموس می‌تواند همه را به روند کار امیدوار کند.

بعد از برداشتن این قدم‌ها حالا وقت آن رسیده که طرح خود را با نمایندگان مسوولان محلی و صاحبان کسب و کار و مردم در میان بگذارید. هر قدر شما راه‌حلی که پیشنهاد می‌کنید روشن و با اهداف ممکن باشد و تعدادی از افراد اجرای آن و فراهم آوردن امکانات مادی را قبول کنند، احتمال همکاری و همراهی مسوولان محلی با طرح پیشنهادی شما بیشتر می‌شود. ■

هشدار سبز

«ازون» برای سومین روز پیاپی هوای تهران را آلوده کرد

آلودگی هوا می‌تواند به اندازه کشیدن یک پاکت سیگار در روز به ریه‌ها آسیب بزند

انتشار دی‌اکسید نیتروژن حاصل از مصرف سوخت‌های دیزلی و ترکیبات آلی فرار که با فرار سیدن موج‌های گرما با شدت بیشتری منتشر می‌شوند، سطح ازون را در جو به میزانی غیرطبیعی افزایش می‌دهد

فضایی کوپرنیک، سطح بالای ازون در جو وابستگی مستقیم به شدت تابش نور خورشید دارد. به عقیده کارشناسان، انتشار دی اکسید نیتروژن حاصل از مصرف سوخت‌های دیزلی و ترکیبات آلی فرار که با فرار سیدن موج‌های گرما با شدت بیشتری منتشر می‌شوند، سطح ازون را در جو به میزانی غیرطبیعی افزایش می‌دهد.

در واقع نور خورشید در فاصله بهار تا پایان تابستان به تنهایی قادر است تا بخش‌های آلوده سطح ازون را مشتعل کند. میزان طبیعی ازون در جو زمین بین ۱۰۰ تا ۱۲۰ میکروگرم در هر مترمکعب است. با این وجود، لایه ازون طی هفته گذشته در جو اروپا شاهد شکل‌گیری سطح ازونی معادل ۱۸۰ میکروگرم در هر مترمکعب بوده است. سطحی که بنا بر تأکید سازمان بهداشت جهانی و آژانس محیط زیست اروپا، دولت‌ها باید به عنوان آستانه خطر آن را به طور عمومی اطلاع‌رسانی کنند. ■

میزان استاندارد آلاینده‌ها براساس سازمان جهانی بهداشت ۱۰ واحد در میلیارد است. این میزان در هوای تهران به طور متوسط به ۳۲ واحد یا به عبارتی بیش از ۳ برابر استاندارد جهانی می‌رسد. محققان در پایان نتیجه‌گیری کرده‌اند که با توجه به تغییرات اقلیمی، گسترش فعالیت‌های صنعتی و افزایش دمای زمین میزان ازون و دیگر آلاینده‌ها به شدت در حال افزایش است. این مساله می‌تواند سبب تشدید بحران سلامت و افزایش میزان مرگ‌های زود هنگام در جوامع شود.

به گفته نوسان‌هائری پوش، رئیس مرکز رصد سیگار کشیده برابری می‌کند.

کاهش سطح تنفس، بروز مشکلاتی در جذب اکسیژن و تنگی نفس می‌شود. این بیماری در افراد سیگاری شایع است و پیشرفت آن به میزان تعداد سیگارهای کشیده شده در روز و زمان استعمال دخانیات بستگی دارد. آمفیژم در نهایت می‌تواند به بیماری مزمن انسدادی ریه منجر شود.

پژوهشگران دریافته‌اند که اگر فردی در محیطی که در آن ۳ واحد در میلیارد ازون در هوا وجود دارد به مدت ۱۰ سال تنفس کند، میزان بروز آمفیژم در او با فردی که به مدت ۲۹ سال روزانه یک پاکت سیگار کشیده برابری می‌کند.

بر اساس اطلاعات شرکت کنترل کیفیت هوای تهران، کیفیت هوا تا ۸ صبح ۲۷ تیرماه به دلیل افزایش غلظت آلاینده ازون در شرایط ناسالم برای گروه‌های حساس قرار داشت. این سومین روز پیاپی است که ازون هوای تهران را آلوده می‌کند.

به گزارش ایسنا، کیفیت هوای تهران طی ۲۴ منتهی به ۲۷ تیر با شاخص میانگین ۱۲۱ و آلاینده شاخص ازون در شرایط ناسالم برای گروه‌های حساس قرار داشت. آلاینده ازون همچنین از ابتدای سال تا (۲۷ تیر) ۲۱ روز از هوای پایتخت را آلوده کرده و در شرایط ناسالم برای گروه‌های حساس قرار داده است.

به گزارش یورونیوز، مطالعه‌ای که به طور مشترک در ۳ دانشگاه واشنگتن، کلمبیا و بوفالو در ایالات متحده انجام گرفته نشان می‌دهد آلودگی هوا می‌تواند به اندازه کشیدن یک پاکت سیگار در روز به ریه‌ها آسیب‌زده و سبب بروز آمفیژم شود.

پژوهش‌های پیشین نیز ارتباط میان آلاینده‌های هوا با برخی از بیماری‌های ریوی و قلبی را به روشنی نشان داده‌اند اما مطالعه جدید حاکی از آن است که مساله آلودگی هوا به ویژه در مورد برخی گازهای آلاینده از جمله «ازون» بسیار جدی‌تر است و میزان آسیب‌های ریوی در کسانی که در معرض این مواد هستند بسیار زیاد است.

آمفیژم به معنی نابودی بافت ریوی است که منجر به از بین رفتن ویژگی ارتجاعی ریه و از بین رفتن دوباره کیسه‌های هوایی آن می‌شود. این مساله سبب